

THEATERKRANT

RECENSIE

RIGOLETTO
OPERA ZUID

★★★★☆ OPERA

24 NOVEMBER 2015 - DE SPIEGEL, ZWOLLE - [SPEELLIJST](#)

VLAKKE RIGOLETTO ONTBEERT ELKE EMOTIE

Door **Henri Drost** gepubliceerd 26 november 2015

Opera Zuid viert dit jaar de vijfentwintigste verjaardag. Wie verwacht dat daarom met *Rigoletto* eens flink wordt uitgepakt, komt bedrogen uit. Het tweede reizende operagezelschap van ons land komt met een vlakke voorstelling, zonder uitschieters naar boven of beneden. Het decor voegt niets toe, de belichting is te nadrukkelijk en de verplaatsing van de handeling naar een min of meer hedendaags Italië biedt geen nieuwe inzichten.

De plot draait rond de hertog die elke vrouw probeert te veroveren en de nar die angstvallig zijn dochter Gilda wil beschermen. Zij wordt echter verliefd op de hertog en is zelfs bereid voor hem te sterven. Uiteraard zijn er vele andere personages, waaronder graaf Monterone wiens dochter misbruikt is door de hertog – in deze encensering niet alleen door de hertog en nou niet bepaald tegen haar zin. Hij vervloekt de hertog en de nar die hem bespot. Zijn vloek raakt de hertog echter niet, louter de toch al mismaakte Rigoletto wordt getroffen.

Precies deze weinig subtiel samenvatting van de opera brengt regisseur Stefán Baldursson. Verdi's nuances komen amper boven en het decor van Þórunn Thorhriðsdóttir overstijgt dat van de gemiddelde reizende Oostblok-productie niet. Maar met kaal en sober alleen red je het niet, je moet daar wel wat mee doen. Hier krijgen we doek met daarop een Italiaans landschap, een tafel en stoelen, de zijanten doen dienst als de woning van Rigoletto en zijn dochter Gilda en als de woning van huurmoordenaar Sparauile. De transformatie van onschuldig meisje naar 'misbruikte' vrouw wordt ostentatief verbeeld door blauwe en roze pruiken die onwillekeurig doen denken aan mangastrips. Het gezelschap aan het hof is een combinatie van een studentenvereniging en slappe maffia.

Ondertussen wordt er wel goed gezongen. In de titelrol loopt Anders Larsson misschien wat onhandig heen en weer, maar hij beheerst de rol uitstekend. Elmar Gilbertsson is een overtuigende hertog, terwijl Henk van Heijnsbergen de graaf van Monterone autoriteit en dramatische zeggingskracht meegeeft. Anna Emelianova mist variatie, maar weet met haar vertolking van Gilda ten minste nog iets van emotie toe te voegen. Ook de overige rollen zijn goed gecast, maar nergens valt iemand spectaculair goed op. Hetzelfde geldt voor de Philharmonie Zuidnederland en dirigent Per-Otto Johansson. Fouten worden niet gemaakt, maar het juist bij Verdi zo gewenste vuur ontbreekt.

De muziek van Verdi is op zich sterk genoeg, en zoals gezegd, door de cast wordt over de gehele linie goed gezongen, maar de voorstelling mist alle urgentie, drama en visie. Het gevolg is dat zelfs de slotscène, waarin de nar Rigoletto beseft zelf verantwoordelijk te zijn voor de dood van zijn dochter, niet ontroert. Het publiek verlaat gelaten de zaal.

Foto: Morten de Boer

ELDERS

TELEGRAAF

★★★★☆

'Anders Larsson mag er dan als een potsierlijke jandoedel bijlopen, zingen kan hij redelijk. Gilda treft het met de jeugdige frisse stembanden van Anna Emelianova, de grootste attractie van deze productie. De tenor Elmar Gilbertsson als hertog zingt krachtig maar zonder veel nuance, en in plaats van zuiver meestal net iets te laag.' Thiemo Wind

NRC HANDELSBLAD

★★★★☆

'Met een eigen ensemble van jonge vocalisten en slim gebruik van de beperkte middelen weet het gezelschap telkens weer op hoog niveau frisse opera te bedrijven. Als om die missie te onderstrepen bedacht intendant Miranda van Kralingen een jubileumvoorstelling met louter debutanten: voor zowel de solisten als de dirigent is dit hun eerste *Rigoletto*. Gretigheid gegarandeerd, maar hoewel zangers en orkest het uitstekend deden ging door het gebrek aan ervaring toch een zekere finesse verloren, vooral in de timing en balans.' Joep Stapel

DE VOLKSKRANT

★★★★☆

'Deze no-nonsense en eenvoud, een vertrouwen in de kracht van de muziek, zien we vaker bij Opera Zuid. Dat is een charmante en misschien door geldgebrek gedreven visie, maar de regie moet dat dan wel een opera lang kunnen dragen. Dat lukt bij Rigoletto vooral in de eerste akte. De zangers zijn goed gecast (...). De vaart, humor en swing lekt er in de tweede helft echter een beetje uit. Emelianova heeft maar één pietà-gezichtsuitdrukking, wat tegen die tijd begint te vervelen.' [Persis Bekkering](#)

VERWANTE ARTIKELEN

- [Carmen](#)
- [The Sopranos](#)

[Print deze recensie](#)

@Theaterkrant 2015

LET OP: op deze recensie rust auteursrecht. Voor geheel of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, is vooraf toestemming nodig van de uitgever.

- [Pagliacci](#)
- [La Cenerentola](#)

TAGS

[Anders Larsson](#), [Anna Emelianova](#),
[Elmar Gilbertsson](#), [Emanuele Cordaro](#),
[Henk van Heijnsbergen](#), [Ingibjörg Jara](#)
[Sigurdardóttir](#), opera zuid, [Páll](#)
[Ragnarsson](#), [Philharmonie](#)
[Zuidnederland](#), [Stefán Baldursson](#),
[Thórunn Thorgrímsdóttir](#), [Veerle](#)
[Sanders](#)